

תת"ע 4824/03/14 - ח'טיב מוסעב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בניצרת

תת"ע א-14-03-4824 מדינת ישראל נ' ח'טיב מוסעב
תיק חיזוני: 90210049921

לפני כב' השופטת מנאל חלייל-דיאב
ה המבקש ח'טיב מוסעב ת.ג. 301403457
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין בהעדר המבקש, בגין פסק דין שניית ביום 26.03.2014.
2. על פי כתוב האישום עת נהג המבקש הרכב מר. 4733510, והתקרב למעבר ח齐יה, לא אפשר להוציא רجل שחציו מעבר הח齐יה להשלים את הח齐יה בבטחה, תוך קרבה מסוכנת של הרכב להולן הרجل, עבירה בנגד לתקנה 67 א לתקנות התעבורה.
3. בתאריך 3.05.2014 הגיע המבקש כאמור בקשה לביטול פסק דין שניית בהעדר. המבקש טען, כי לא קיבל כל זימון לדיוון. לטעنته, לאחר התזהה בשמו, והוא אף הגיע תלונה במשטרת בגין קר (נספח לבקשתו). במועד ביצוע העבירה הנטענת, הוא שהה במקום עבודתו באילת. בנסיבות אלו, טוען המבקש כי יש לחתה לו את יומו בבית המשפט, ולמנוע עיות דין.
4. המשיבה מתנגדת לבקשתו. לטעنته, המבקש זומן כדין עת קיבל לידי את כתוב האישום. המבקש זהה על פי תעודה זהות ותמונה. הנאשם לא התייצב לשימוע שנערך בפני קצין והוא אף בחור שלא להתייצב לדיוון ولكن נשפט בהעדרו. המבקש לא צירף לבקשתו תצהיר ממעסיקו, והגיש את התלונה במשטרת רק לאחר שנשפט כדין בהעדרו. משכך, אין להעתר לבקשתו.

דין והכרעה:

5. לאחר שעניינו במסמכים שהוגשו על ידי ב"כ המבקש, ובתגובה המשיבה החלטה להיעתר לבקשתו.

.6 סעיף 229 (א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") קובע, כי מי שנמסרה לו הودעת תשלום קנס, רשאי להגיש למשטרת ישראל, תוך 90 ימים מיום ההמצאה, הודעה לפיה ברצונו להישפט על העבירה.

.7 סעיף 230 לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם הבקשה להישפט הוגשה באיחור, וב惟ד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229 (ה) לחוק, בשינויים המחייבים, או מנימים אחרים שיפורט בית המשפט בהחלטתו.

.8 התנאים האמורים בסעיף 229 (ה) לחוק, בשינויים המחייבים, הינם: שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בבקשתו ושמנוו ממנה להגשה במועד וכי הוגשה מיד לאחר שהוסרה המנעה.

.9 הלהה היא, כי בית המשפט הנדרש להערכת מועד להישפט, שוקל אם נתקיימו העילות לבקשה לביטול פסק דין שניית בעדר הנאשם. על המבקש להראות לפחות אחד משני טעמים: האחד, סיבה מוצדקתiae לאי הودעתו במועד על בקשתו להישפט. השני, גריםמת עיוות דין אם לא התקיים דין דין בבית המשפט (ראה: ע"פ (ב"ש) 7436/06 **דן כהן נ' מדינת ישראל** פורסם ביום 27.12.2006); רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(6) 793 (להלן: "איטליה"); ע"פ 40395/07 **גרין נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 05.08.2007).

.10 המבקש טוען, כי לא ידע על מועד הדיון שכן לא קיבל זימון. עיון בהמצאות שבוצעו על ידי המזכירות מעלה, כי ביום 7.05.2014, נשלח למבקש בדואר רשום זימון לדין, אולם אין אישור מסירה.

ה המבקש מכחיש כי ביצע את העבירה המיוחסת לו, וטען, כי אחר שביצע את העבירה, התחזזה בשם, וצירף, כאמור, אישור על הגשת תלונה במשטרת.

ה המבקש אומנם לא צירף כל אסמכתא לתמיכת בטענותו, כי במועד האירוע היה במקום עבודתו באילת, אולם ב"כ המשיבה ויתריה על חקירתו.

.11 לאור כפירת המבקש בעבירה המיוחסת לו, טענות ההגנה שהעלה, והتلונה שהגיש במשטרת, ובשל החשש כי גרם לו עיוות דין אם בקשתו תדחה, מצאתי, בנסיבות העניין, להיענות לבקשתו.

הנני מקבלת את הבקשה ומורה על הארכת המועד להישפט בגין הוודעת תשלום קנס .**12**
מספר 1-9994-2-004-090.

הזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ד, 12 יוני 2014, בהעדר הצדדים.